

VENDIM
Nr.17, datë 22.6.2006

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Gjergj Sauli	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Alfred Karamuço	Anëtar i “ “
Fehmi Abdiu	Anëtar i “ “
Kristofor Peçi	Anëtar i “ “
Kujtim Puto	Anëtar i “ “
Vjollca Meçaj	Anëtare e “ “
Xhezair Zaganjori	Anëtar i “ “
Sokol Sadushi	Anëtar i “ “
Petrit Plloçi	Anëtar i “ “

me sekretare Arbenka Lalica, në datë 21.02.2006, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen me nr.13 Akti që i përket:

KËRKUES: PËLLUMB GAÇE, përfaqësuar nga Aleks Likaj, me prokurë dhe ky i fundit nga avokate Vjollca Uruçi, me prokurë.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

1. LUTFI HAMITI, YLLKA BEGA, BESNIK KRYTHA, NATASHA ÇAUSHAJ, ZHANETA HARUNI, IRMA JAZO, VIOLETA ROBAJ, përfaqësuar nga avokat Piro Dautaj e Ferjat Janushaj, me prokurë.

2. TEUTA XHERHAU, në mungesë.

OBJEKTI: Shfuqizimi si antikushtetuese i vendimeve nr.1477, datë 30.10.2002 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë; nr.188, datë 24.06.2003 të Gjykatës së Apelit Vlorë dhe nr.1052, datë 14.05.2004 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

Kërkuesi Pëllumb Gaçe, ka parashtruar këto shkaqe për papajtueshmërinë me Kushtetutën të vendimeve të kundërshtuara:

Gjykimi është bërë në mungesë, pa njoftim dhe pa marrë dijeni për seancat gjyqësore, duke cenuar të drejtën për një proces të rregullt ligjor, sipas nenit 42 të Kushtetutës.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoji relatorin e çështjes Petrit Plloçi, përfaqësuesin e kërkuesit, të subjekteve të interesuara dhe shqyrtoi çështjen në tërësi,

VËREN:

Me vendimin nr.1477, datë 30.10.2002, mbi fazën e dytë të pjestimit të pasurisë së paluajtshme, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Vlorë, ka pranuar padinë duke iu lënë në natyrë paditësave pronën e paluajtshme, dhe konkretisht dhomat 6-10 të ish-repartit të drurit të ndërmarrjes artistike, Vlorë, si dhe detyrimin e paditësve t’u paguajnë solidarisht të paditurve, kundërvleftën e pjesës takuese në shumën 528 750 lekë, për secilin. Mbi apelimin e të paditurve, Gjykata e Apelit Vlorë, me vendimin nr.188, datë 24.06.2003, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të mësipërm të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit, me vendimin nr.1052, datë 14.05.2004, ka vendosur mospranimin e rekursit të paraqitur nga të paditurit.

Në kërkesën drejtuar Gjykatës Kushtetuese, kërkuesi Pëllumb Gaçe ka pretenduar se vendimet e mësipërme janë rezultat i një procesi të parregullt ligjor, pasi nuk ka pasur dijeni për gjykimet e bëra, dhe çështja është shqyrtuar në mungesë të tij. Kërkuesi ka pretenduar se njoftimi i tij nëpërmjet

shpalljes ka qenë i parregullt.

Gjykata Kushtetuese vlerëson se pretendimet e mësipërme, duhet të analizohen në kuadër të standardeve të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, parashikuar në nenin 42 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe në nenin 6 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut.

Në këtë vështrim, Gjykata konstaton se e drejta e palëve për të qenë të pranishme si dhe për t'u mbrojtur, në proces gjyqësor, janë aspekte të rëndësishme të procesit të rregullt gjyqësor në kuptimin kushtetues.

Për rastin në shqyrtim, konstatohet se në gjykimet e zhvilluara nga gjykatat e zakonshme, kërkuesi bashkë me tre persona të tjerë, kanë qenë me cilësinë e të paditurit. Ndërsa tre të paditurit e tjerë kanë marrë pjesë në këto gjykime, kërkuesi ka qenë në mungesë.

Siç rezulton nga materialet e çështjes, që nga viti 1992 e në vazhdim, kërkuesi është me banim në Republikën Italiane, me adresë të paditur. Në këto kushte, për njoftimin e tij me cilësinë e të paditurit, në gjykimin me objekt pjesëtimin e pasurisë së paluajtshme, gjykatat kanë proceduar në bazë të dispozitës së mësipërme të Kodit të Procedurës Civile, duke aplikuar njoftimin me shpallje, njoftim, i cili sipas kësaj dispozite, konsiston në afishimin e një kopje të aktit në gjykatën e rrethit gjyqësor, si dhe në vendin e afishimit të qendrës administrative ku ka pasur vendbanimin i thirruri.

Ka rezultuar gjithashtu se njoftimet me shpallje janë realizuar në pajtim me nenin 133 të Kodit të Procedurës Civile. Konkretisht, janë bërë shpallja datë 14.03.2002 për gjykimin në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Vlorë, për fazën e parë të pjesëtimin të pasurisë; shpallja datë 18.09.2002 për gjykimin në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Vlorë të fazës së dytë të pjesëtimin; shpallja datë 14.05.2003 për gjykimin në Gjykatën e Apelit Vlorë. Për pasojë, Gjykata konkludon se duke qenë me banim të paditur jashtë shtetit, me të drejtë, gjykatat e zakonshme kanë zgjedhur si mënyrë njoftimi – atë me shpallje, siç parashikon neni 133 i Kodit të Procedurës Civile.

Përveç kësaj, kërkuesi ka pretenduar se ai nuk ka marrë dijeni për datën e gjykimeve të zhvilluara. Edhe ky pretendim duhet të shqyrtohet i lidhur me rrethanën që kanë pranuar gjykatat, sipas së cilës, kërkuesi që nga viti 1992 e në vazhdim jeton jashtë shtetit me banim të paditur. Për pasojë, gjykata ka qenë e detyruar, që për njoftimin e kërkuetit të aplikojë njoftimin me anën e shpalljes siç u përmend më sipër. Kjo mënyrë njoftimi prezumon njoftimin e të interesuarit, përderisa nuk vërtetohet parregullsia e këtij njoftimi. Nga ana e tij, kërkuesi nuk arriti të provojë ndonjë parregullsi në mënyrën e njoftimit me shpallje.

Prandaj, vetëm fakti se kërkuesi ka qenë në mungesë në proceset e zhvilluara, kur njoftimi me shpallje prezumon marrjen dijeni për datën e gjykimit, nuk mund të konkludohet se vendimet e atakuara janë rrjedhojë e një procesi të parregullt ligjor.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 72 e vijues të ligjit nr.8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi me botimin në Fletoren Zyrtare.